

права в правовій системі України. Однак, прецеденти Європейського суду з прав людини є обов'язковими для виконання судами України, а отже, становлять частину законодавства нашої держави.

Одержано 10.04.2019

УДК340.12(477)

Анастасія Олександрівна ДОРОШ,

курсант групи Ф2-101 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук Лазарев В. В.

ОСОБЛИВОСТІ РОЗУМІННЯ ПОНЯТТЯ «ПРАВООХОРОННА ДІЯЛЬНІСТЬ» В УКРАЇНІ

Конституція України в ст. 1 проголошує Україну правовою державою, в якій одним з головних завдань є створення реального та діючого механізму захисту прав, свобод і охоронюваних законом інтересів фізичних та юридичних осіб. Одне з чільних місць у різноманітній та багатоплановій діяльності держави займає виконання завдань із захисту прав і свобод людини, охорони прав та законних інтересів державних і недержавних організацій, боротьби зі злочинами та іншими правопорушеннями. Цей різновид державної діяльності в юридичному аспекті отримав найменування "правоохоронна діяльність".

Правоохоронна діяльність є одним із ключових напрямків державної діяльності, в рамках якого здійснюється усунення порушень прав, свобод та інтересів людини і громадянина, а також інтересів суспільства і держави, забезпечуючи при цьому стабільність і стійкість конституційного ладу, державного будівництва й суспільного розвитку. Адже саме за допомогою правоохоронної діяльності як певної системи інституцій та засобів можливо надати суспільним відносинам ознак стабільності, послідовності, динаміки та розвитку.

У чинному на нині законодавстві немає чіткого визначення правоохоронної діяльності, як і немає вичерпного переліку тих органів, які слід було б відносити до правоохоронних. У правовій літературі серед плюралізму поглядів учених на визначення поняття «правоохоронна діяльність» можна виокремити переважну більшість науковців, на думку яких правоохоронна діяльність є різновидом державної діяльності, яка здійснюється з метою охорони права спеціально уповноваженими державними органами шляхом застосування юридичних заходів впливу в точній відповідності з законом і за неухильного дотримання встановленого порядку. Варто зауважити, що мета такого виду діяльності вже передбачається в наведеному визначенні, а саме охорона та захист прав, свобод і законних інтересів людини й громадянина України від протиправних посягань.

У широкому розумінні під правоохоронною діяльністю у юридичній літературі розуміється діяльність всіх державних органів (законодавчої, виконавчої та судової влади), що забезпечують дотримання прав і свобод громадян, їх реалізацію, законність і правопорядок.

Проаналізувавши та порівнявши різні версії поняття правоохоронної діяльності та підходи вчених до його трактування можна зробити висновок про те, що кожне з них у різний спосіб відображає пріоритетні напрямки в теоретичному і практичному аспекті роботи правоохоронців. Кожне визначення включає в себе ті, види діяльності правоохоронних органів, які спрямовані на захист права та громадянства в усіх сферах суспільного життя з боку держави та органів, які гарантують та забезпечують його реалізацію в Україні.

На нашу думку, поняття правоохоронної діяльності повинно бути стислим, лаконічним, простим та зрозумілим абсолютно кожному громадянину без юридичної освіти. Воно має включати в себе перш за все, мету функціонування, та, і взагалі сенс існування правоохоронних органів в Україні.

На основі проаналізованих праць науковців щодо тлумачення поняття правоохоронна діяльність та узагальнивши вищевикладений матеріал, ми можемо запропонувати власне визначення, яке найбільш точно розкриває сутність цього терміну.

Отже, правоохоронна діяльність – це державна правомірна діяльність, яка спрямована на блокування соціальних відхилень, локалізацію соціальної напруги або правових конфліктів та полягає у застосуванні системного підходу до вирішення завдань з охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку.

Одержано 03.04.2019

УДК 340.12:329

Дарина Григорівна ЗАВРІЧКО,

курсант групи Ф2-102 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук Лазарєв В. В.

ПОЛІТИЧНА ПАРТІЯ ЯК ГАРАНТ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Сучасну демократію важко уявити без політичних партій, які розглядаються як арена змагання політичних курсів, ідей, що виражають інтереси різних суспільних груп. Конкуруючи між собою за доступ до державної влади, партії спрямовують свою діяльність на вироблення оптимальних суспільних рішень.

Політична партія виконує свою провідну роль у розвитку взаємного діалогу між суспільством і державою, ініціює перед органами державної влади та органами місцевого самоврядування ті питання, які формуються в різних соціальних групах населення держави. Водночас сама держава зазнає змін унаслідок діяльності політичних партій, оскільки форма держави певним чином залежить від партій, які, взаємодіючи між собою та владою, утворюють партійну систему управління в суспільстві. Призначення політичної партії полягає в здійсненні функцій представництва інтересів різних соціальних груп, спільнот на рівні інтересів усієї соціальної цілісності, а також в активній роботі з інтеграції соціальної групи, яка входить до сфери політичних відносин,